

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΖΗΤΑΕΙ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ

Εδώ και 8 μήνες, εκμεταλλευόμενοι την Covid-19, προσπαθούν να μας επιβάλλουν να μιλάμε τη γηώσσα της υποταγής και της συναίνεσης μέσω έκδοσης αλλεπάλληλων κρατικών διαταγμάτων, της εφαρμογής «υγειονομικών μέτρων» και της εμπέδωσης ενός «δόγματος του σοκ» με διαδοχικούς περιορισμούς και νέες απαγορεύσεις. Για να κυριαρχήσει όμως ο «νόμος της σιωπής», χρειάστηκε η εκχώρηση συναίνεσης από όλο το πολιτικό φάσμα (της αριστεράς, κοινοβουλευτικής και μη, συμπεριλαμβανομένης). Παράλληλα επιστρατεύθηκαν ολοκληρωτικές προπαγανδιστικές τεχνικές, με τα καθημερινά MME να ενοχοποιούν την καθημία και τον καθένα από εμάς μέσω της «ατομικής ευθύνης» γιατους εκανοντάδες νεκρούς, να ξερνούν ασταμάτητα φόβο και να εξυμνούν τις κρατικές επιθυγές. Ταυτόχρονα, κάθε φωνή και κίνηση αμφισβήτησης στις κυριαρχικές προσταγές παρουσιάζεται ως κοινωνική απειλή και σκόπιμα ομογενοποιείται με τον «ψεκασμένο» ή ακροδεξιό σχετό. Η κρατική διαχείριση της Covid-19 επιχειρεί να «χτίσει» μια νέα εθνική συστράτευση απέναντι στον «αόρατο εχθρό», στοιχίζοντας τον πληθυσμό πίσω από το άρμα των κρατικών διαταγών.

...ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΧΑΡΙΣΕΙ ΦΤΩΧΕΙΑ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟ

Μέσα σε ένα περιβάλλον διαρκών και αλλητροφοδοτούμενων κρίσεων, η καταστολή αποτελείτο «σημείοισορροπίας» για το κράτος και το κεφάλαιο σε διεθνές επίπεδο. Παράλληλα, στον ελλαδικό χώρο, η επίθεση στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, το νομοσχέδιο για την περιορισμό των διαδηλώσεων, η απαγόρευση κυκλοφορίας, οι εφιαλτικές συνθήκες διαβίωσης στις φυλακές και τα κλειστά κέντρα κράτησης μεταναστών, η ανάσυρση της θεωρίας των δύο άκρων (με αφορμή την απόφαση της δίκινης της ΧΑ), η ασφυκτική παρουσία των μπάτσων και η μετατροπή τους σε διαχειριστές των υγειονομικών μέτρων, η χουντική προέλευσης απαγόρευση συναθροίσεων άνω των 4 ατόμων σε όλη τη χώρα, σε συνδυασμό με την αδιάκοπη επίθεση στον «εσωτερικό εχθρό» μέσω των εκκενώσεων καταλήψεων, τις δικαστικές ομηρίες και φυλακίσεις αγωνιστών, την εκκένωση του Πολυτεχνείου στις 13/11/20, τον ξυλοδαρμό διαδηλωτών και τη στρατιωτική κατοχή των Εξαρχείων, αποτελούν προϋπόθεση για την αναπαραγωγή και την εδραίωση του συστήματος εξουσίας.

Η εξάπλωση της λοιμωξης Covid-19 αποτελεί τον καταλύτη για τον καθολικό μετασχηματισμό κάθε πτυχής της καθημερινής ζωής από την πλευρά της κυριαρχίας. Η περαιτέρω «απορρύθμιση» των εργασιακών σχέσεων (απλήρωτες υπερωρίες, τηλεργασία, εκ περιτροπής εργασία κτλ), η αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης (τηλεκπαίδευση, διουκέτο στα ΑΕΙ, νομοσχέδια εντατικοποίησης για τα σχολεία κτλ), η επιβολή περιορισμών στις κοινωνικές επαφές (την ιδιαστιγμένη πουάνθρωποι στοιβάζονται σε ΜΜΜ, σχολεία και εργασιακούς χώρους) με την παράλληλη απονέκρωση του δημόσιου χώρου, καθώς και η γενίκευση της χρήσης της τεχνολογίας για την επιτήρηση και τον κοινωνικό έπειγχο, δεν αποτελούν «εικόνες» ενός μακρινού μακάβριου μελλοντος, αλλά όψεις της αδιανότητης δυστοπίας που ζούμε στο σήμερα.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ στο ΔΡΟΜΟ το ΦΟΒΟ και τις ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή συνθήκη, να αντιτάξουμε τα προτάγματα και τις πρακτικές της συλλογικοποίησης και της αυτοօργάνωσης. Να μνη αρκεστούμε στην επιβίωση, αλλά να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας και απέναντι στο δόγμα «σίτι - δουλειά - οιθόνη» να δημιουργήσουμε εστίες άρνησης και αντίστασης. Να μνη αφήσουμε το φόβο, την κατάθλιψη και την απομόνωση να κυριαρχήσουν, αλλά να τα μετατρέψουμε σε οργή και αγώνα ενάντια στην «πανδομία» του κράτους, του κεφαλοίου, της πατριαρχίας και του επελαύνοντος ολοκληρωτισμού.

ΝΑ ΕΞΑΠΛΩΣΟΥΜΕ τον ΙΟ της ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ και της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ και της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ